

## HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

### GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

4<sup>e</sup> zondag door het jaar B, 4 februari 2024

#### Inleiding

De evangelist Marcus vertelt ons een dag en een nacht uit het leven van Jezus. Zijn beschrijving is summier, niet veel meer dan een opsomming. Maar dat is genoeg. Uit die passage is de enig mogelijke conclusie: dag en nacht was Jezus 'met mensen begaan'.

#### Evangelie: Marcus 1, 29-39

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam, ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte ze bij de hand en deed haar opstaan; zij werd vrij van koorts en bediende hen. In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerhande ziekten leden genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden. Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden. Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop en toen ze Hem gevonden hadden, zeiden ze: Iedereen zoekt U. Hij antwoordde hun: Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. Daartoe immers ben Ik uitgegaan. Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.

#### Ter overweging

Kent u het verhaal van Job? Job wordt getroffen door alles wat een mens kan treffen: hij verliest zijn bezittingen, hij verliest zijn kinderen en hij wordt getroffen door de pest. Om dit alles wordt hij door zijn vrouw gehoond en verwenst. Zijn vrienden willen hem overtuigen dat het zijn eigen schuld is als God hem straft, dat hij zich alleen maar moet bekeren en dat dan alles weer goed zal gaan. Job is zich echter van geen schuld bewust. Hij heeft eerlijk en volhardend

gebeden, maar hij vindt geen gehoor. Tegenover God en de mensen heeft hij goed gehandeld en toch vindt hij niemand in de hemel of op aarde die zijn lijden verlicht. Hij roept God ter verantwoording:

*Wat heb ik aan U?*

*Wat mag ik van uw kant nog verwachten?*

*Laat ook Gij mij aan mijn lot over?*



Job bevindt zich tussen hoop en wanhoop, maar hij blijft bidden. De relatie met God blijft open. Job hoopt dat God zich anders zal manifesteren: niet tegenover hem, maar naast hem.

Job is voor ons geen vreemde. Als we ervoor openstaan is het niet moeilijk om Job in onze tijd en in onze leefwereld te ontmoeten. Er zijn zoveel mensen die zich bevinden tussen hoop en wanhoop: de bedlegerige zieke, het verkeersslachtoffer, de verlaten man of vrouw, de mensen die bedreigt worden in hun bestaan door al dan niet religieus geweld, de ouders wier

kinderen vermoord werden of vermist zijn ...

Mensen die vertwijfeld uitroepen: *Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? Waarom?.....*

Wat doen wij met deze vragen? Wat doen we met deze aanklacht van medemensen? Verstoren ze onze gemoedsrust?

In onze maatschappij worden pijnlijke vragen en doordringende aanklachten vaak uit het leven gebannen. Lijden en dood worden uit de samenleving geweerd. Het is soms ook teveel en te erg wat er gebeurt. Het is niet om aan te zien.

Erkennen we het bestaan van 'godverlaten' mensen in ons leven en geven we hun een naam in onze liturgie? Horen mensen met vragen, waarop geen antwoord kan worden gegeven, bij ons thuis?

Het evangelieverhaal van vandaag spreekt voor zichzelf.

Oók Job hoort erbij! En alle mensen die in het leven gekweld worden en die hun pijn en ontgoocheling uitschreeuwen. Onze God is een God die het roepen van de lijdende mens hoort en die partij kiest voor armen en verdrukten, ook al merken we dat niet altijd.

In het evangelie lezen we over de zieke schoonmoeder van Simon. Gelukkig zijn er medemensen die meevoelen en bekommerd zijn om de zieke vrouw. Zij leven zodanig mee dat ze Jezus onmiddellijk erover aan spreken. En dan gebeurt er op korte tijd zeer veel: Jezus neemt de vrouw bij de hand en doet haar opstaan.

Een heel sober genezingsverhaal. Opvallend is, dat er niet staat dat Jezus de vrouw genas. Hij deed haar opstaan. Hiervoor gebruikt Marcus dezelfde term die wordt gebruikt om de verrijzenis van Jezus aan te duiden. Zoals God Jezus doet opstaan uit de doden, zo doet Jezus mensen opstaan uit lijden en pijn.

Jezus' zending bestaat niet alleen in het prediken van een blijde boodschap, maar ook in het realiseren van die boodschap. Jezus stapt op mensen toe om hen te doen opstaan, om hen te bevrijden van wat hen in hun leven onderdrukt en beklemmt. Jezus is gezonden door zijn Vader om de boodschap die Hij verkondigt ook concreet gestalte te geven.

Het resultaat van Jezus' optreden is zo indrukwekkend dat men alle zieken en lijdenden bij hem wil brengen. Zelfs wanneer Jezus zich terugtrekt om in stilte en rust te bidden, blijven de mensen hem zoeken en achterna lopen. Het is immers handig, een dergelijke 'tovenaar' in de buurt. Iemand die je zomaar kan genezen.

Maar zij hebben niets begrepen van Jezus' ware identiteit. Jezus' prediking en zijn optreden beoogden heel wat anders dan 'wonderbaarlijke trucs'. Jezus was met heel zijn wezen verbonden met God, die aan de zijde van de lijdende mensen staat. Door Hem komt Gods naam ten volle aan het licht: Ik zal er zijn voor jou.

Onmiddellijk nadat Jezus de schoonmoeder van Simon had doen opstaan, neemt de vrouw haar taak weer op en bedient hen. Dit is een belangrijke stap in het verhaal. Mensen mogen Jezus wijzen op lijden en misère in hun leven en in dat van hun medemensen: Hij reikt ons dan de hand om ons te doen opstaan. Maar dan is het onze beurt. Jezus zelf moet immers verder: zijn boodschap is bedoeld voor alle mensen. Wij moeten zijn opdracht verder brengen en ons inzetten voor medemensen in nood:

In de donkere dagen van ons leven hebben wij mensen nodig die ons overeind helpen, ons bemoedigen, een sprankje licht in de duisternis brengen. Het is goed dat zij er zijn, zij openbaren op die momenten God in ons leven. Zij zijn als het ware de verlengstukken van Jezus' genezende en heilzame handen. Jezus gaat verder..., en alle zieken en lijdenden die daarna komen, vertrouwt Hij aan ons toe met de opdracht: word op jouw beurt iemand die heil brengt voor mensen. En ook: wanneer jij geholpen bent is het jouw beurt om

een ander te helpen. De schouderklop die jou verder deed gaan kan ook jij uitdelen aan een ander. Het luisterende oor dat jou weer licht in de duisternis gaf kun je zelf zijn voor een ander. Het kaartje wat jou zo goed deed, kan je stimuleren om ook eens een kaartje te sturen naar iemand die het moeilijk heeft.

Zo worden we tot mensen in wie God zich in onze tijd kan openbaren als een nabije, zorgzame en liefdevolle God die wil dat mensen ten volle leven.

### **Gebed**

Heer, onze God,  
Gij nodigt ons uit om,  
in het voetspoor van uw Zoon,  
weldoende rond te gaan.  
Beziel ons met zijn Geest,  
opdat ook wij ons door U geroepen en gedragen weten.  
En waar wij metterdaad uw Rijk naderbij brengen,  
stap voor stap,  
wees daar aanwezig  
met de genezende kracht van uw genade. Amen.

### **Gedicht**

God is een verborgen God,  
groot en niet te begrijpen.  
God is een mysterie,  
het grootste mysterie waarmee mensen  
geconfronteerd worden.

Mensen zoeken God.  
Wie en waar zijt Gij, God?  
Helpt Gij mij?

Mensen vertellen van hun God.  
Ze hebben namen voor hun God.  
Ze spreken met hun God.  
Ze vereren Hem.  
Sommigen maken afbeeldingen van Hem  
en anderen niet.

Mensen vragen naar God.  
Waar is Hij?  
Er is één antwoord.  
Waar je Hem binnenlaat, daar is God.  
Waar geloof is, daar is God.  
Waar liefde is, daar is God.

*naar Levensecht*

### **Mededelingen**

Mede namens pastoor John de Zwart wens ik u een prettig weekend toe en alle goeds.  
Pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

# 5<sup>e</sup> zondag door het Jaar B Marcus 1, 29-39

## PUZZEL

Vul de vetgedrukte woorden in de vakjes hier onder.

Op een dag kwam **Jezus** naar de **synagoge**.  
Toen ging Hij met **Jacobus** en **Johannes**  
naar het huis van **Simon** en **Andreas**.  
De **schoonmoeder** van Simon lag met **koorts** in bed.  
Zij vertelden **Hem** dadelijk over haar.  
Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de **hand**  
en deed haar **opstaan**.  
De koorts verdween en zij bediende hen.  
's Avonds, toen de zon was ondergegaan,  
bracht men alle mensen bij Hem die **ziek** waren of bezeten.  
Heel de stad **stroomde** voor de deur.  
Veel **mensen** die aan allerlei ziekten leden, **genas** Hij  
en Hij dreef veel **geesten** uit,  
Maar Hij liet niet toe dat de **boze** geesten iets zeiden,  
omdat zij wisten wie Hij was.  
Dit is het **Woord** van de **Heer**.

